מאי שנא מהא דתניא ב' נשים כו' . דימה מה דומה לכך דלעיל דהכא אין לתלות בזו יותר מבזו אבל לעיל אין לתלות בראשונה הואיל ובדקה ואומר ר"מ דבריית"א אינו אלא אחר זו ואם היתה נשאלת הראשונה היא הואיל ונתעסקה וכשניל מבריתה אינו ממאין הראשונה שהיא מהורה גמורה גם למעלה אע"פ שהראשונה בדוקה נמצאה הואיל ושניה טולה בה לענין דינה:

אין לך כל מטה ומטה . הכא נמי נקט סדין וסדין כדנסמוך מטוס דהכא בשי למימר מטה אפילו של איש שאין בה כמה טיפין של דם מאכולת אם כן ר"ש של אמה יש לנו לתלות במאכולת אבל במטה לא אייני נקט סדין: (ב) **וכדבריו** אנו מודים . ומיהו היכא דהרגה הרגה מאכולת אע"פ שפשפ טולה כפי מה שהרגה מידי דהוה לאוקי של מכמים: **עיין** שיש בה חזירים אין מושמין בכתמים . אומר רשב"ם ולפי' יותר מכגרים ולפי' מן החגור ולמטה ולפיכך לא נתעסקה ואין לה מכה שיש לה להגלע ולהוציא דם מיהו אור"י דאין לסמוך על זה עכשיו להקל כשמולאה בתמיס במקום שאין רגילות ליגע בהן חזירים וכן מנהג דלא תליגן ומיהו במקום שיש רגלים לדבר שיש לתלות בחזירים וכיולא בהן תליגן כדקאמר הש"ס: היו

מאי שנא מהא דתניא *"שתי נשים שנתעסקו בצפור אחד ואין בו אלא כסלע דם ונמצא כסלע על זו וכסלע על זו שתיהן טמאות התם דאיכא סלע יתירה ת"ר לבשה שלשה חלוקות הבדוקין לה אם יכולה לתלות תולה ואפילו בתחתון *אין יכולה לתלות אינה תולה ואפי' בעליון כיצד עברה בשוק של טבחים תולה אפילו בתחתון לא עברה בשוק של טבחים אף בעליון אינה תולה : **מתני'** יתולה בכל דבר שהיא יכולה לתלות שחטה בהמה חיה ועוף נתעסקה בבתמים או שישבה בצד העסוקין בהן *הרגה מאכולת הרי זו תולה בה עד כמה תולה רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר "עד כגרים של פול ואף ע"פ שלא הרגה *"ותולה בבנה או בבעלה יאם יש בה מכה והיא יכולה להגלע ולהוציא דם הרי זו תולה מעשה באשה אחת שבאת לפני ר"ע אמרה לו ראיתי כתם אמר לה שמא מכה היתה ביך אמרה לו הן וחיתה אמר לה שמא יכולה להגלע ולהוציא דם אמרה לו הן יוטהרה ר"ע *ראה תלמידיו מסתכלין זה בזה אמר להם מה הדבר קשה בעיניכם *שלא אמרו חכמים הדבר להחמיר אלא להקל שנאמר °ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה דם ולא כתם יעד שהוא נתון תחת הכר ונמצא עליו דם ענול טהור משוך טמא דברי ר"א ברבי צדוק: **גמ'** תנינא להא דת"ד *מעשה ותלה ר"מ בקילור ורבי תלה בשרף שקמה: או שישבה: ישבה אין לא ישבה לא תנינא להא דת"ד °עברה בשוק של טבחים ספק ניתז עליה ספק לא ניתז עליה תולה יספק עברה ספק לא עברה טמאה : הרגה מאכולת : הרגה אין לא הרגה לא מתני' מני רשב"ג היא דתניא הרגה תולה לא הרגה אינה תולה דברי רשב"ג וחכ"א בין כך ובין כך תולה אמר רשב"ג לדברי אין קץ ולדברי חברי אין סוף לדבריי אין קץ שאין לך אשה שטהורה לבעלה שאין לך כל מטה ומטה שאין בה כמה טיפי דם מאכולת לדברי חברי אין סוף שאין לך אשה שאינה טהורה לבעלה שאין לך כל סדין וסדין שאין בו כמה טיפי דם אבל נראין דברי ר' חנינא בן אנטיגנוס מדברי ומדבריהם שהיה אומר עד כמה היא תולה עד כגרים של פול א) ולדבריו אנו מודים ולדבנן דאמרי תולה עד כמה אמר ר"נ בר יצחק יתולה בפשפש ועד *כתורמוס ת"ד פשפש זה ארכו כרחבו וטעמו כריחו ברית כרותה לו שכל המיללו מריח בו ארכו כרחבו לענין כתמים טעמו כריחו לענין תרומה *דתנן יאו שטעם טעם פשפש בפיו ה"ז יפלוט מנא ידע טעמו כריחו ואכתי מנא ידע ברית כרותה לו שכל המיללו מריח בו אמר רב אשי °עיד שיש בה חזירים אין חוששין לכתמים אמר ר"נ בר יצחק *והא דדוקרת כעיר שיש בה חזירים דמיא : עד כמה היא תולה וכו' : אמר רב הונא כגרים אינה תולה פרות מכגרים תולה ורב חסדא אמר יכגרים תולה יתר מכגרים אינה תולה לימא בעד ועד בכלל קא מיפלגי רב הונא סבר *עד ולא עד בכלל ורב חסדא סבר עד ועד בכלל אמר לך רב הונא איכא עד ועד בכלל ואיכא עד ולא עד בכלל והכא לחומרא והכא לחומרא ורב חסדא אמר לך בעלמא אימא לך לחומרא אמרינן לקולא לא אמרינן והכא כדרבי אבהו *דא"ר אבהו כל שיעורי חכמים להחמיר חוץ מכגרים של כתמים להקל איכא דאמרי לה להא שמעתא באפי נפשה רב הונא אמר כגרים כיתר מכגרים ורב חסדא אמר כגרים כפרות מכגרים וקמיפלגי בעד ועד דהכא כדאמרינן מיתיבי היו

שתיהן טמאות. ולא תליגן אחד מן הכתמים בנפור ואע"ג דאיכא למתני. וה"ע אע"ג דבדקה לימא שמיהן טמאות דאימור נמו יפה בדקה: סלע יתירה. ומאי חזית דתלית ליה לסלע יתירה דטמאה בהך תליה בהך שמיהן טמאות דאכל הכא טומאה תליה בהך דלא בדקה: שלשה חלוקות. זה על גב זה: יכולה לתלות. תורה אור

כדמפרש עברה בשוק של טבחים: **מתני'** עד כמה היא תולה. כדם מאכולת: כגרים. אבל טפי מהכי אין דם מאכולת כל כך גדול ונהכי מיהא תליה: ואע"פ שלא הרגה. ורבי חנינא פליג אדרבנן דקאמרי הרגה אין לא הרגה לא: ותולה בבנה ובבעלה. אם יש בהם מכה: ואם יש בה מכה. יכולה ולאיה להגלע כלומר להתגלא ולהוציא דם מולה: **גמ'** קילור. אמלשטור"א אדוש: לא ישבה לא. ולא אמרינן דלמא יכולה: אמי טמן שיעור ואם לא הרגה אפילו כחרדל טמאה. ולדברי מנרי אין קוף שהם מקילין יותר מדאי דאפילו לא הרגה מולה ואין טמאין שיעור אלא אפילו כסלע מולה או יותר: עד כגרים. ואפילו לא הרגה ויתר מכגרים לא ואפילו הרגה ולדבריו יש לטמא כגרים ועוד ולעולם פחות מכגרים: עד כמה. כלומר וכי אפשר לתלות כתם גדול במאכולת: אמר ר"נ תולה בפשפש עד כתורמוס. כתם רחב כתורמוס יכולה לתלות ולא במאכולת אלא בפשפש שמא פשפש הרגה שכתמו גדול. פשפש פוייט"א בלע"ז: ברית כרותה לו. כלומר ריחו נתף ומכאיב וכל המולנו על כרחו מריח ריחו לענין כתמים. דאי הוה כתם אריכו כרחבו אפילו יותר מכגרים תליגן בפשפש: או שטעם טעם פשפש. בלוכל תרומה מייתי. *וכ"ש מולין דהא שרן הוא אלא הא דנקט תרומה משום דפליגי לעיל מייתי אמרו לו טמאתם וטמאתם התרומה ר"א אומר יגלע ר' יהושע אומר יפלוט אבל (ה)אומר לו טמא היית וטמאה היתה התרומה או שנתנו שהוא טבל או שטעם טעם פשפש לתוך פיו ה"ז יפלוט הואיל ועד אלא נתנה לתוך פיו אינו בה פסול זה לא מיישנן להפסד תרומה: מנא ידע. טעם פשפש: ואכתי מנא ידע. והלא לא הרים בו: חזירים. אוכלים שקצים ורמשים ומתיזים דם: דדוקרת. מכתים הרגה ומשפות ושקצים מלוין בה: והכא לחומרא. הילכך עד ולא עד בכלל דאי עד ועד בכלל הוה ליה קולא דקמי עד כגרים תולה וקיימת לן בחלו טריפות (חולין נה.) דבכל עד אזלינן לחומרא אי עד ועד חומרא הוא אזלינן בתריה ואי עד ולא עד חומרא הוא אזלינן בתריה: אמרי לה באנפי נפשה. ולאו אמתני: ה"ג וקמיפלגי בעד ועד דהכא. כדאמר רב הונא לחומרא כדאמרינן הלכך עד ולא עד בכלל ולרב חסדא כדכי אמרה

מיפי

[פרפרת דשקלות פ"ב]

[לעיל יבב]

[שם]

[לעיל מה.]

חולין נה. עיש

[לעיל יבב]

ל"ל וכ"ש

לעזי רש"י
אפלשטר"א. [אפלשטר"א]. משחה. פוניש"א. פשפש (חרק).

הגהות הגר"א
א) גמ' ולדבריו אנו מודים ממתק ולא וכדבריו אנו מודים :

תוספי הרא"ש
הטומין . וכן לענין פרות בא חלוקה לחומרא סיד הטומר אבל לחייב השני לא : **ואין** בו אלא סלע כו' . חיטה מאי פירכא היא זו שאני הכא דהי סתיימה ספקה אבל לעיל שברקה הראשונה לטה נטמאה . ותירץ ר"ת דהכא מיירי בנתעסקה אחרת חחלה ואח"כ חברתה ואפי' נתעסקו ביחד אי אפשר לנטמם שלא תתחילה הראשונה תחלה וא"כ היה לו לחלות דם בשר בראשונה ולפרתה כיון דלעיל שהיתה בדוקה ומשני כיון דאיכא סלע יתירה איכא לחלות בזו כמו בזו אע"ג דהתחילה קדם חברתה אימור לא בא מיד דם הנשאר עליה אבל לעיל חבדוקה, בחזקת פרה היא : **לא** ישבה לא . פי' לא יראה אם ישבה אם לאו **אין** לך כל מטה ומטה ובנסתך נקט כל סדין וסדין משום דעכשיו קאמר אין לך כל מטה ומטה של איש אשה שאין בו כמה טיפי דמים של מאכולת. וא"כ של אשה נמי יש לחלות במאכולת כמו מטה של איש אלא דקאמר אין לך כל סדין וסדין של אשה שאין בה כמה טיפי דמים דאי אפשר לחלות בכל דבריו דבריהם דדבנן מחדים לדבריו דכגרים תולה ובכלל דבריו דבריהם דדבנן אנו מודים. פי' ר"ם דבכלל דבריו דבריהם דדבנן מחדים לדבריו דכגרים תולה ובכלל דבריו דבריהם דדבנן אנו מודים לדבריו דדבנן (שדרכנה) דמי שיעורא כגרים דתולה וכיון שבכלל דבריו ת) נראין דבריהם דבריו דתראין דבריו דהכא לחומרא דתנן בבסכת אבות ראוה אני את דברי ר' אליעזר בן ערך מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: עיר שיש בה חזירים אין חוששין לכתמים. פרש"י *"אפי' לא נגעה בשוק של מבחים ואפי' אין מכה כיון דשכיחי בה חזירין שהן מנקרין באשפה ומתיזין דם נבילות ופרשות חזי בכל פעם כאילו עברה בשוק של מבחים. תוספות דהשתנא אין לתלות בחזירים אם מצאה כתם בחלוקה שאינו מצוי שיש חזירים מחזירים דם אבל אין לומר דלמחרת דוקא קאמר כשיש לתלות בחזירים. ודדוקרת דקאמר לאותם שנשמים בה מחרות ביום רב נחמן: ג) (אלא כמו נגוני דמתרגא דאמר רב לעיל בשלדו קיים הן מסאין דלמר אלא לשאר מקומות שנשרין בו מחרות מתרמין מפי מלבעלה הכיון דתלינן למחרות לחזירים כ"ש לבעלה:
*) [מלעיל מיקשרים]
ת) עכשו דנ"ל הכיון שבכלל דבריו ודבריהם מקרין דבריו ומיתיל לסיתיל וכו'. ב) ל"ל כמו אלוני דמתרגא דאמר רבא לעיל [דף ט ע"ב] דאם שלון קיימת אמתלין ופ"ב דיבמ לענין מיבמה אבל אלא סייע ופ'.

מוסף רש"י הרגה מאכולת. אפה הרגה כתם בכגרה, אם הרגה מאכולת מולה בה, ולי קשיא הא שיעור כתם כגרים ותר, ומאכולת מולי אפי' לא הר, כדאמר (לעיל יד:) בגיגן כגרים ותר, לאפוקי מדם מאכולת, לא קשיא, הכיון לר' אמינא בן אמגיגנוס הא לרבנן דלא בעי אפי' שיעור (לעיל יט:). ותולה. כתמה, בבבה ובבעלה. אם יש בהן מכה שמא נקף עליה כשאוכבין יחד (שם). מעשה ותלה ר"מ. כתם, בקילור. אמלשטר"ר ואדוש הוא ומתעסקה בו (לעיל יט: כ). כל שיעורי חכמים להחמיר. אי מלומלם מומרת הוא שעריהנו במלומלם, ואי מלומלם קולא שעריהנו בשומק, חוץ מכגרים של כתמים להקל. שמעמו דהרואה כתם של דם בנגדה כגרים שמא, דמסקינן לה בדם נדה, אע"ג דכי משערת ליה במלומלם מומרת הוי, לא הוה ממלה אלא ביותר מכגרים, אבל כגרים עצמו מחזקינן ליה בדם מאכולת, והייט להקל, דאע"ג דכגרים שעורו, נגיגן כגרים ותר, ונעמא משום דכתמים עצמן דרבנן, דמדאוריתא עד דמוא מגופא, כדכתיב דם יהיה זובה בבשרה (חולין נה.).

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה לו שמעמ. וכו' אבל אמרו לו שמעמ סיים ופשפש : (ב) חוס' ד"ה אלהרגיו אנו :

[פרקי"ר כמ' אין לדין (פלה כה.) שאמר מין קשמים שבל מתן מעשה ותשב כמעה קמעה כו']

[נדרים פה: ופ"ע]

[חולין נה. עיש]

הדרן עלך הרואה כתם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com